16/11/2020

Εισόδια στον Ουρανό

/ Γνώμες

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τρίκκης και Σταγών κ. Χρυσοστόμου

Ήταν 21 Νοεμβρίου 1994, εορτή των Εισοδίων της Θεοτόκου. Στη Θεσσαλονίκη πανηγύριζε ο Ιερός Ναός Παναγίας Δεξιάς. Εκείνη την ημέρα των Εισοδίων γνώρισα τον μακαριστό ήδη Μητροπολίτη Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κυρό Ιωάννη. Γράφω τούτη την ώρα και νομίζω ακόμα πως θα με πάρεις τηλέφωνο δεσπότη μου να με ρωτήσεις πώς είμαι, να μου πεις να προσέχω, να ενδιαφερθείς για εμένα, να μου δείξεις την αγάπη σου. Το ξέρω πως πλέον το ενδιαφέρον σου θα είναι ακόμα μεγαλύτερο γιατί τώρα είσαι στον Ουρανό, γιορτάζεις τα δικά σου Εισόδια. Εισοδεύεις για να μπεις στην Ουράνια Λειτουργία, να ψάλλεις κι εσύ με τη φωνή σου τους ύμνους μπρος στο επουράνιο Θυσιαστήριο.

19 χρονών νέος ήμουν όταν σε πρωτοείδα και μέσα μου χαράχτηκε η μορφή σου, η ιεροπρέπειά σου, οι κινήσεις σου μέσα στη Θεία Λειτουργία. Ήσουν ο μύθος των νεανικών μας χρόνων, ο πατήρ Ιωάννης. Εμείς φοιτητές, ιεροσπουδαστές και

ιερόπαιδες στους ναούς της Θεσσαλονίκης, σε βλέπαμε, σε καμαρώναμε και πολλοί από μας εμπιστευτήκαμε στο πετραχήλι σου τους πόνους, τις θλίψεις μα και τις χαρές και τις προσδοκίες μας, πάντα μέσα στην Εκκλησία. Κι εσύ εκεί πάντοτε, ακούραστος και καταδεκτικός. Μια ανοιχτή καρδιά που έδινε τα πάντα για να οδηγήσει τους νέους στο Χριστό. Τα πάντα για τον Χριστό και τον Μεγαλομάρτυρά Του, τον Άγιό σου, τον Άγιο της ζωής σου, τον Άγιο Δημήτριο.

Ποιος θα λησμονήσει τις Λειτουργίες σου, τα κηρύγματά σου, όλες τις Ακολουθίες μέσα στο ναό του πολιούχου της Θεσσαλονίκης; Ήσουν ο τελευταίος Πρωτοσύγκελλος του αοιδίμου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Παντελεήμονος Β΄. Τον αγάπησες και τον σεβάστηκες σαν καλός γιος, κι εκείνος σαν στοργικός πατέρας σε τίμησε. Τώρα που θα ασπάζεστε στον Ουρανό, θα χαίρεται που σε έχει κοντά του. Θα χαίρεται που το τεκνίο του είναι αδελφός και συλλειτουργός του στην θριαμβεύουσα Εκκλησία.

Σε αγάπησε και σε τίμησε και ο Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Άνθιμος. Όλοι τότε οι συνεργάτες στο έργο της Μητροπόλεως θαυμάζαμε τη σχέση πατέρα και παιδιού, το σεβασμό και την υπακοή σου στο Γέροντά σου. Κι εκείνος πάλεψε για να γίνεις επίσκοπος! Πόση χαρά νιώσαμε όλοι μας εκείνες τις ημέρες, της εκλογής και της χειροτονίας σου! Ανεπανάληπτες στιγμές, πνευματικά εφόδια μυρωμένα με το θυμίαμα και την χάρη της Εκκλησίας μας. Χαιρόταν και σε καμάρωνε όταν λειτουργούσες ως επίσκοπος πλέον στους ναούς της Θεσσαλονίκης, σε έβλεπε δίπλα του και ευφραινόταν.

Θα χαίρεται όμως τώρα που σε βλέπει ξανά ο αγαπημένος μας και πολύκλαυστος Αρχιμανδρίτης Κυπριανός Γλαρούδης, που τόσο γρήγορα κι αναπάντεχα έφυγε. Θα χαίρεται το πνευματικό σου παιδί γιατί ξαναντάμωσε με τον πνευματικό του πατέρα. Ο αδόκητος θάνατός του ανθρωπίνως σε πλήγωσε και μας πλήγωσε όλους, αλλά εσύ πάντοτε μας υπενθύμιζες πως πιστεύουμε στον Κύριο της Αναστάσεως! «Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καί ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος» Την ζωή αυτή του μέλλοντος αιώνος βιώνεις κι εσύ τώρα πάτερ μου ηγαπημένε.

Αλήθεια, τόσα χρόνια κληρικός πόσους εξομολόγησες; Πόσοι γίναμε πνευματικά σου παιδιά; Πόσοι βρήκαμε το δρόμο που εσύ μας έδειξες; Κι ο δρόμος τούτος οδηγούσε πάντοτε προς τον Χριστό και την Εκκλησία του και ποτέ προς το πρόσωπό σου. Ήσουν ταγμένος και αφιερωμένος στον Χριστό και την Εκκλησία Του. Δεν συνέκρινες με τίποτε την Εκκλησία, όλα ήταν γι΄ Αυτήν, γιατί έτσι μας έμαθες, έτσι μας δίδαξες όλους. Ολοκληρωτική ήταν η αφιέρωσή σου στην Εκκλησία, γεννήθηκες για να γίνεις παπάς, ο παπα-Γιάννης. Κι ο Θεός που σε ξεχώρισε σε έκανε και επίσκοπό Του.

Ποιος θα είναι τώρα το στήριγμά μου; Ποιος θα χαίρεται με τις χαρές μου περισσότερο από εμένα; Όταν με την χάρη του Θεού έγινα κι εγώ επίσκοπος στην Ιερά Μητρόπολη Τρίκκης και Σταγών, εσύ χάρηκες περισσότερο από εμένα. Έβλεπα το πρόσωπό σου τόσο χαρούμενο και έλεγα μέσα μου «Χαίρεται ο πατήρ Ιωάννης, χαίρεται ο δεσπότης».

Πώς να σε φωνάξω; Πώς να σου μιλήσω; Πού να σε βρω; Θα σε συναντώ στην Πρόθεση, όταν θα μνημονεύω το όνομά σου μαζί με τους κεκοιμημένους αρχιερείς. Θα σε συναντώ στις γωνιές του Αγίου Δημητρίου, θα σε συναντώ στην Μητρόπολη Λαγκαδά την οποία όργωσες και έσπειρες και πότισες. Έτσι είναι δεσπότη μου, άλλος θα σπείρει και θα θερίσει τους καρπούς που εσύ φύτεψες! Γράφει ο Απόστολος και Ευαγγελιστής της αγάπης Ιωάννης «ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων» Αυτή είναι η θυσία της ζωής ενός αληθινού επισκόπου, να γνωρίζει πως όσα ετοιμάζει και οργανώνει, προορίζονται για το μέλλον της Εκκλησίας. Γιατί όλοι μας πρέπει να μάθουμε πως αληθινά ευτυχισμένοι εν Χριστώ θα γίνουμε, όταν συνειδητοποιήσουμε πως στη σκιά του δέντρου που εμείς φυτέψαμε, θα ξεκουραστεί κάποιος άλλος μετά από εμάς. Ο Λαγκαδά Ιωάννης το είχε καταλάβει και το έπραττε. Θα έλεγα, ίσως με κάποια δόση υπερβολής, αλλά οι λίθοι μαρτυρούν, ότι αναδιοργάνωσε πλήρως την επαρχία του. Τα έργα των χειρών και της καρδιάς του είναι εκεί και θα μιλήσουν ενεργά τα επόμενα χρόνια, να είστε σίγουροι.

Να ποια ήταν λοιπόν η αποστολή της ζωής του, να σπείρει τον Λόγο του Ευαγγελίου στις καρδιές όλων μας. Του ποιμνίου του, των παλαιών ενοριτών του, των πνευματικών του παιδιών, όλων όσων ήρθαν να τους απαλύνει τον πόνο της ζωής τους. Γι’ αυτό τώρα ο Θεός τον πήρε κοντά Του, ολοκληρώθηκε η αποστολή του εδώ καθώς φαίνεται.

Γέροντά μου, τώρα θα μιλήσουν για εσένα όλοι όσοι ευεργετήθηκαν από την αγαπώσα καρδία σου. Ποιος γνωρίζει πόσοι και πόσες κάθε μέρα ζούσαν με δικά σου χρήματα, χάρη στην προσωπική σου ελεημοσύνη; Ποιος γνωρίζει πόσοι φοιτητές σου οφείλουν το γεγονός ότι σπούδασαν και πόσοι ακόμα ότι είχαν στέγη να μείνουν κατά την διάρκεια των σπουδών τους; Αναρίθμητοι είμαστε και όλοι μας αυτή τη στιγμή σε ευγνωμονούμε και σε μνημονεύουμε. Η ελεημοσύνη και η φιλοξενία σου ήταν παροιμιώδεις και στον μέγιστο βαθμό. Ευεργετούσες ανθρώπους και μετά το ξέχναγες, αυτό είχες μάθει από το Ευαγγέλιο που τόσο γλαφυρά μας δίδασκες.

Αναρίθμητοι και οι κληρικοί που σου οφείλουμε την ιερατική μας κλήση, την καλλιέργησες και την αύξησες. Σε ευχαριστώ γιατί μπόρεσα να σε εμπιστευτώ κι

εσύ με δέχθηκες. Ήσουν για εμένα ο καλός μου πνευματικός πατέρας. Εσύ με έκειρες μοναχό στη Ιερά Μονή της Αγίας Θεοδώρας στη Θεσσαλονίκη, εσύ με είπες Χρυσόστομο, σου οφείλω και το όνομά μου. Χάρη σε εσένα διορίστηκα διευθυντής του εκκλησιαστικού φοιτητικού οικοτροφείου «Άγιος Αντώνιος» της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης. Με τίμησες και με εμπιστεύτηκες πολλές φορές και ακόμα μια φορά σε ευχαριστώ.

Τώρα που ανεβαίνεις στον Ουρανό θα δεις να σε καλωσορίζει ο αείμνηστος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κυρός Παντελεήμων Β’ και δίπλα του ο μακαριστός Αρχιμανδρίτης Κυπριανός Γλαρούδης. Πόσο θα χαρούν δεσπότη μου που θα σε δουν κι εσύ μαζί τους θα λειτουργήσεις ως επίσκοπος! Σε περιμένανε χρόνια γέροντά μου, τώρα θα χαίρεσαι κι εσύ μαζί τους!

Μα δεν θα πω ψέματα… Λυπούμαι που σε χάνω από αυτή τη ζωή. Λυπούμαι που δεν θα έρθεις ξανά στα Τρίκαλα να Λειτουργήσεις και να κηρύξεις. Λειτουργήσαμε μαζί του Αγίου Δημητρίου, ήσουν τόσο χαρούμενος και συγκινημένος, ήταν το δώρο του Αγίου για την πολυετή σου διακονία. Δεν θα την ξεχάσω αυτή την τελευταία συλλειτουργία μας. Λυπούμαι που δεν θα σου μιλήσω ξανά, που δεν θα ακούσω τη γεμάτη φωνή σου να με καλεί και να ενδιαφέρεται για εμένα…

Το ποίμνιό σου χάνει τον καλό του ποιμένα, τον επίσκοπό του, τον πατέρα του. Είμαι βέβαιος ότι κλήρος και λαός της Ιεράς Μητροπόλεως Λαγκαδά θα σε θυμούνται για πάντα, γιατί τους αγάπησες ως παιδιά σου και νοιάστηκες γι’ αυτούς. Τώρα από τον Ουρανό θα συνεχίσεις να ενδιαφέρεσαι για την πρόοδό τους και θα βοηθάς στην προκοπή τους.

Ξέρω πως δεν έχω το δικό σου τάλαντο στον λόγο, μα το παιδί απλώς αγαπά τον πατέρα του κι έτσι απλά εκφράστηκα κι εγώ. Σε ευχαριστώ και σε αγαπώ ως γιος σου. Αυτά τα λόγια βγήκαν μέσα από την καρδιά μου, μέσα από την καρδιά μου που είναι γεμάτη δάκρυα από την στιγμή που έμαθα το θλιβερό νέο. Έφυγες πάτερ μου, δεσπότη μου και γέροντά μου. Ικέτευε τον Χριστό, τον αρχηγό της πίστεώς μας, της Εκκλησίας μας, για την σωτηρία όλων μας. Ο Θεός να σε έχει κοντά Του!